

FOTBALOVÉ BEJVÁVALO (pokračování z LZ 4/2021)

V druhém pokračování se vracíme do „Fotbalového bývávalo“, které pro nás připravuje pan Josef Navrátil. V minulém čísle jsme se ve stručnosti seznámili s osobností autora těchto vzpomínek a v následujících příspěvcích si připomeneme některé epizody z fotbalové historie v našem městě. Pamětníků bude jistě ještě celá řada, tak pokud budete mít cokoli k doplnění popisovaných událostí, neváhejte nám napsat nebo poslat dobovou fotografii. Rádi tuto spolupráci, spolu s autorem, přivítáme – kontaktujte nás přes redakci zpravodaje nebo ledečské informační centrum.

Na historickém snímku z roku 1944, ještě na hřišti pod nádražím jsou hráči AFK Ledec nad Sázavou. V sestavě byli zleva nahoře: Moravec, Zelený, Pokorný, Tomiška, Drahozal, Dvořák, Čepl. Sedí zleva: Krampol, Rajdl, Kotrhonc, Zanigraul. ok

Před opravdovým prvním vyběhnutím na hrací plochu stadionu, můžu zajít ještě dále do minulosti a posloužit svým prvním kontaktem s ledečskou kopanou, sahajícím až k roku 1949, kdy jsem jako 11letý preck začal ze své rodné vísky dojíždět vlakem do místní měšťanky (dnes 2. stupeň ZŠ). Zatravněné hřiště místního AFK pod nádražím by mohlo vyprávět o tehdejších hrátkách kluků mezi jedenáctým až patnáctým rokem. Pokud to počasí dovolilo, stačil nám jen pouťový gumák ukrytý na tajném místě v kopřivách. Svršky jsme označili branky a hráli proti sobě ponejvíce jen sami dojíždějící mezi sebou včetně třeba i mladších gymnastů, jindy zase jen jeden proti jednomu. (Gymnazisté dojížděli až z Kácova)

Svátkem býval zápas městských proti dojíždějícím. Méně významné boje trvaly většinou jenom něco přes půl hodiny, a to v čase mezi koncem vyučování a odjezdem pendolina do našich domovů. Když byl zápas důležitý, odjelo se až pendolinem dalším. Nejedna takový duel nakonec skončil i pranicí. Máma se často

divila, kde jsem mohl to oblečení tak propotit a umažat, že ho musí prát, jen jsem ho vzal jednou na sebe.

Zbylé naše svršky jsme pokládali na jednoduché lavice pro diváky podél postranní lajny bližší k řece, kde stála také pro nás tajemně zamčená dřevěná bouda, která sloužila jako kabina oběma mužstvům i rozhodčímu. Ani k WC to odtud nebylo daleko, jen kousek za zády byla řeka a vrby tvořily zákryt, který se ale většinou nepoužíval.

Naše hrací plocha musela být napříč hřiště a uprostřed, protože jsme se museli zdaleka vyhnout přiblížení k oběma dospěláckým brankám. Do okolí branky vzdálenější od města si někdy docházela za stravovací změnou kravka pana Drahozala. I když to měla od něho zakázané, jak prý její majitel žertovně odpovídal na neustálé výtky. Měla se pást jenom na zatravněné ploše za brankou, kde jí nechával uvázanou na dlouhém provaze, ze kterého se ráda vyvlékla a na hrací ploše pak zanechávala ze spaseného trávníku odpad prošlý jejími útroby.

Vyslechl jsem tenkrát příhodu, kterou se na nádraží bavili starší gymnazisté. Rozebírali příhodu o následku, který při jejich mezitřídním zápase postihl dva jejich spolužáky, když z vysoka dopadl balon přímo do středu toho zmíněného koláče a zrovna v momentě nedaleké přítomnosti dvou soupeřících kamarádů. Jeden prý měl potom dost poskvrněné oblečení, zatímco druhý měl poskvrněný i obličej a brýle, a to tak, že nic neviděl, a ještě do toho pak šlápl. Samozřejmě to mělo velký a hlasitý ohlas v blízkém okolí. Nevím, proč si právě toto tak dobře pamatuju, když potřebné mi už dlouhé roky uniká.

Pan Drahozal byl i hráč místního AFK, a tenkrát byl asi ještě aktivní. Mimo něho, můžu z jeho fotbalových vrstevníků ještě připomenout jméno Kotrhonc. Když jsme byli kluci možná ještě před měšťankou, v mojí věce jsme při prohrabávání hromady sběrového

papíru narazili mimo jiné na „cennosti“ i na svázaný stoh lístků se jmény fotbalistů AFK Ledeč. Jak se to tam dostalo nebo proč si na ta dvě jména (Drahozal, Kotrhonc) z toho seznamu pamatuju dodnes, to netuším.

Druhá branka (*bližší k městu*) byla ještě nebezpečnější, protože za ní se nacházel soukromý pozemek, který jeho majitel občas tajně hlídal. Potom muselo jít autorovi neúspěšné střely minoucí vysokou a širokou (*ale i dost děravou*) drátěnou stěnu za bránou při hledání míče v poli, doslova o život. Neumím si představit, jak mohl být sehrán zápas dospělých, kde o něco šlo. Možná se odehrávaly už na novém stadionu s dokončenou jen hrací plochou ještě před jeho otevřením. Ještě dnes žijí pamětníci na to dosluhující staré hřiště z počátku padesátých let, kteří mě můžou doplnit nebo opravit. Pokračování příště. *Josef Navrátil*

TAKÉ LEDEČSKÉ ZAHŘÁDKÁŘE OCHROMUJE COVIDOVÁ EPIDEMIE

Vážení přátelé, epidemiologická situace v loňském roce 2020 nedovolila našim členům se setkávat a z tohoto důvodu byla společná činnost na osadách pozastavena. Každý pracoval pouze na svém pozemku, omezilo se setkávání mezi členy a především i společná brigádnická činnost. Plány z loňského roku se tedy přesunuly na rok letošní. Pokud situace dovolí, budou osadníci ze Žižkova I a II dokončovat oplocení, které nebylo realizováno v loňském roce. Vloni se podařilo jmenovat nový osadní výbor v osadě Žižkov I v tomto složení: předseda Jiří Souček, místopředseda Aleš Videňský, pokladník a člen výboru ZO Karel Šrámek, jednatelka Ivana Zlámalová.

V letošním roce má naše základní organizace 97 členů, ale naše členská základna stárne. Z tohoto důvodu také požádali o uvolnění z funkce z výboru ZO někteří dlouholetí členové. Jmenovitě bych chtěla poděkovat za obětavou práci příteli Františkovi Lebedovi, Petru Panskému a Václavovi Práškov. Na poslední prosincové schůzi výboru ZO ČZS byla do funkce předsedy kooptována výborem ZO Mgr. Jana Vobořilová a do funkce tajemníka Jaroslav Hospodka. Výbor ZO i přes nepříznivou situaci pracoval, sešel se celkem 4x, kdy zajišťoval pouze organizační záležitosti a komunikaci s Územní radou Havlíčkův Brod.

V roce 2020 proběhlo moštování v termínu od 12. 09. 2020 do 07. 11. 2020, které zajistili pánové Josef Dočkal a Jiří Krajíček. Na moštárně odpracovali 100 hodin a vymoštovali 6 522 l moštu.

Letošní výroční členská schůze se konala distanční formou s využitím hlasování per rollam, kdy všichni členové naší organizace obdrželi do svých domovních schránek zprávu ZO ČZS včetně hlasovacího lístku

s usnesením. Svůj hlas měli odevzdat do 30. 03. 2021 do schránky

na moštárně, do domovní schránky předsedy či zaslat emailem. Do hlasování se zapojilo 64 členů, kterým bych chtěla touto formou poděkovat i přesto, že účastnit se výročních schůzí je povinností každého člena. V této souvislosti je třeba konstatovat, že s usnesením výroční schůze v roce 2021 souhlasilo všech 64 členů, kteří se zúčastnili a nikdo nebyl proti.

Naše ZO nepořádá výstavy či soutěže pro děti, přesto bych Vám pro zajímavost nabídla něco pro naše malé zahrádkáři. Komise pro práci s mládeží ČZS vyhláší fotografickou soutěž pro rok 2022 s názvem „Ovoce našich zahrádek“. Téma otvírající všem malým zahrádkářům, pozorovatelům přírody a mláďákům nevídané možnosti. Dozrávající ovoce na stromech, keřích a keříčcích, letní ovocné koláče nebo i jahodové knedlíky, podzimní sklizeň spojenou s následným zpracováním, ale i nápadité záznamy z vašeho každodenního života na zahradě – to vše a určitě mnohem více si můžete představit pod tématem aktuálního ročníku fotosoutěže o velmi pěkné ceny. Uzávěrka je 31. 01. 2022. Soutěž je rozdělena na dvě věkové kategorie:

I. *kategorie pro základní školy a odpovídající ročníky gymnázií*

II. *kategorie pro střední školy*

Bližší informace naleznete na webových stránkách Českého zahrádkářského svazu, z.s. (zahradkari.cz)

Na závěr bychom chtěli nabídnout v osadě Žižkov II. jednu volnou parcelu, která čeká na svého nového pronajímatele.

Vážení přátelé přeji nám všem v letošním roce především zdraví, hodně sil a sluníčko. Pevně věřím, že se situace uklidní a my se budeme moci v příštím roce sejít osobně. *Mgr. Jana Vobořilová*